

٣٢٥٦
٢٠٠٤
-
٩١٧
الرابع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
الْحٰمِدُ لِلّٰهِ الْعَظِيْمِ

www.kabir.ir

www.Ketab.ir

سروشناسه : ربانی گلپایگانی، علی - ۱۳۹۴
 عنوان و نام پدیدآور : معنا و معیار علم دینی در گستره علوم تجربی / علی ربانی گلپایگانی،
 مشخصات نشر : فم : شر رائد، ۱۳۹۷
 مشخصات ظاهری : ۵۱۶ ص.
 شابک : 978-600-95788-7-0

فهرست نویسی : غیبا
 یادداشت : واژه نامه، کتابنامه
 موضوع : علم و دین
 Religion and science
 موضوع : سلام و علوم
 Islam and science
 (د) بنده کنگره ۱۳۹۷/۲م، BL۲۴۰/۲، عم ۱۳۹۷
 رده بندی نویسی : ۳۵۷/۱۷۸
 کتابشناسی : مل . ۴۱۹۸۱۱

شناخت نامه

نام کتاب: معنا و معیار علم دینی در گستره علوم تجربی
 مؤلف: علی ربانی گلپایگانی
 ناشر: رائد
 نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۷ / قم
 تیراز: ۵۰ نسخه
 طرح جلد: حسن مجتبی زاده
 صفحه آراء: عطاء الله نظری
 شابک: ۹۷۸-۰-۹۵۷۸۸-۶۰۰-۰

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

مرکز پخش: انتشارات رائد؛ قم: ۰۹۱۹۷۴۶۳۱۳۳ - ۰۲۵۳۲۸۱۲۹۰۰

پیش‌گفتار

۲۱	بیسینه و انگیزه طرح مساله علم دینی
۲۱	۱. در جهان غرب
۲۳	۲. در جهان اسلام
۲۵	۳. در ایران

بحث اول: چیستی علم، دین و علم دینی

فصل اول: چیستی علم

۳۱	گفتار اول: علم در لغت و اصطلاح
۳۱	علم در لغت
۳۲	علم در اصطلاح
۳۳	کاربردهای علم
۳۴	گفتار دوم: علم و کاشفیت
۳۶	انکار کاشفیت علم، مبتنی بر کاشفیت علم
۳۷	کاشفیت علم، و خطأ در ادراکات
۳۸	تحلیل خطأ در ادراکات
۴۱	بررسی اشکالات بر نظریه کاشفیت و مطابقت
۴۱	۱. شباهه تناقض در اندیشه مطابقت
۴۱	پاسخ
۴۲	۲. نفی جهت داری علم
۴۲	پاسخ
۴۳	۳. موانع داخلی و خارجی کشف

۴۴	پاسخ
۴۴	گفتار سوم: علم به عنوان نظام معرفتی
۴۶	معنای برگزیده
۴۷	ملاک تمایز و مرزبندی علوم
۵۱	عقلانی یا استحسانی؟
۵۲	سر نوشت گزارهای نادرست
۵۳	توصیف و توصیه در علم
۵۵	گفتار چهارم: اهداف علوم تجربی (طبیعی)
۵۶	الف) تبیین علمی
۵۶	ساختار منطقی تبیین
۵۸	مثال‌های دیگری از تبیین علمی
۵۹	ب) پیش‌بینی علم
۶۱	دیدگاه درست
۶۲	گفتار پنجم: ابطال پذیری نظریه‌های علمی
۶۵	ارزیابی
۶۸	اشکال
۶۸	پاسخ
۷۱	نتیجه
۷۲	گفتار ششم: علوم طبیعی و علوم انسانی
۷۳	ملاحظات
۷۵	گفتار هفتم: روش شناسی علوم انسانی
۷۶	۱. رویکرد پوزیتیویستی در علوم انسانی
۷۸	ارزیابی
۷۸	۲. رویکرد تجربه ناپذیری علوم انسانی
۷۹	الف) ارادی و اختیاری بودن رفتارهای انسانی
۷۹	ارزیابی
۸۰	ب) تاثیرپذیری انسان از محیط و فرهنگ اجتماعی
۸۰	ارزیابی

۷ فهرست مطالب

۸۱	ج) پیچیدگی وجود انسان
۸۱	نقد
۸۲	ارزیابی
۸۴	د) تاثیرپذیری دانشمندان از جهان بینی و ایدئولوژی
۸۴	تقد
۸۶	ارزیابی
۸۶	۳. روش تفہمی و تفسیری در علوم انسانی
۹۲	ارزیابی
۹۵	ارزش معرفتی روش تفہمی
۹۵	عنصر تفہم در علوم طبیعی
۹۷	ارزیابی
۹۸	تفکیک مقام اوری از مقام تردآوری
۹۹	ارزیابی
۱۰۱	گفتار هشتم: از گفت و گوی متن و مفسر، تا دیالکتیک تبیین و تفسیر
۱۰۱	الف) گفت و گوی متن و مفسر
۱۰۲	ارزیابی
۱۰۴	ب) دیالکتیک تبیین و تفسیر
۱۰۵	ارزیابی
۱۰۷	فصل دوم: چیستی و قلمرو دین
۱۰۷	گفتار اول: چیستی دین
۱۰۷	۱. دین در لغت
۱۰۹	۲. دین در اصطلاح
۱۰۹	الف) تعریف اعم: باورها و برنامه‌های زندگی
۱۱۰	دین، راه رسیدن به سعادت
۱۱۲	دین بشری و دین الهی
۱۱۳	ب) تعریف عام: دین و امر مقدس
۱۱۶	ج) تعریف خاص: اعتقاد به خدا یا خدایان

۱۱۷	د) تعریف اخص: آیین توحیدی و وحیانی
۱۱۸	دین؛ محتوای وحی (کتاب و سنت)
۱۱۹	ارزیابی
۱۲۱	تشخیص دین بر پایه هدف
۱۲۲	ارزیابی
۱۲۳	گفتار دوم: قلمرو دین
۱۲۴	دیدگاه اول: حصرگرایی عقلی
۱۲۵	ارزیابی و نقد
۱۲۶	درباره انتظار بشر از دین
۱۲۷	نیازهای انسین آدمی و گوهر دین
۱۲۸	ارزیابی
۱۲۹	دیدگاه دوم: حصرگرایی نظری
۱۳۰	ارزیابی
۱۳۱	دیدگاه سوم: تعاضد عقل و وحی در تعیین قلمرو دین
۱۳۲	الف) عقل و تعیین قلمرو دین
۱۳۳	دین و هدایت الهی
۱۳۴	برهان هدایت از منظر علامه طباطبائی
۱۳۵	ضرورت و قلمرو دین از نگاه فلسفه و ه کمال اسلامی
۱۳۶	دین و حیات دنیوی بشر
۱۳۷	دین و حیات اخروی بشر
۱۳۸	دین و تکامل انسانی
۱۳۹	ب) وحی و تعیین قلمرو دین
۱۴۰	قرآن و اهداف نبوت
۱۴۱	گستره هدایت‌های قرآنی
۱۴۲	نقد سکولاریسم
۱۴۳	فصل سوم: چیستی علم دینی؛ تعریف‌ها و ملاک‌ها
۱۴۴	تبیین موضوع

فهرست مطالب ۹

۱۵۱	تعريف‌ها و ملاک‌ها
۱۵۱	۱. کشف اراده الهی
۱۵۲	نقد
۱۵۲	ارزیابی
۱۵۳	۲. شناخت قول یا فعل الهی
۱۵۴	نقد
۱۵۵	ارزیابی
۱۵۶	انتقادات
۱۵۸	۳. ناسازگار بودن با آموزه‌های دینی
۱۵۸	نقد
۱۵۹	۴. علم هماهنگ با مذاصل و آموزه‌های دینی
۱۶۰	نقد
۱۶۱	۵. علم استنباط شده از متابع و جانی
۱۶۲	نقد
۱۶۷	۶. علم برآمده از روش مورد قبول دین
۱۶۷	نقد
۱۶۹	ارزیابی
۱۷۰	۷. علم سازکار با آموزه‌های یقینی دین
۱۷۲	نقد
۱۷۴	۸. دینی بودن پیش فرض‌ها و فرضیه‌های علم
۱۷۵	نقد
۱۷۷	۹. علم ناشی از انکیزه دینی
۱۷۷	نقد
۱۷۷	۱۰. علم مبتنی بر جهان‌بینی و اخلاق دینی
۱۷۸	نقد
۱۷۸	۱۱. قرار دادن کلیت قضایای علمی در چهار چوب جهان‌بینی دینی
۱۷۹	نقد

۱۷۹ ديني بودن فضای ذهن و ضمير عالمان	۱۲
۱۸۰ نقد	
۱۸۱ ديني بودن جهان‌بینی عالم (دیدگاه برکزیده)	۱۳
۱۸۵ نتیجه	

بخش دوم: بررسی و نقد دیدگاه‌های ناممکن انگارانه علم دینی

فصل اول: عبدالکریم سروش و انکار علم دینی

۱۸۹ گفتار اول: بررسی علم دینی در مقام ثبوت	گفتار اول: بررسی علم دینی در مقام ثبوت
۱۹۰ بررسی علم دینی بر اساس موضوع علوم	بررسی علم دینی بر اساس موضوع علوم
۱۹۱ ارزیابی	ارزیابی
۱۹۲ بررسی علم دینی بر پایه روش علوم	بررسی علم دینی بر پایه روش علوم
۱۹۳ ارزیابی	ارزیابی
۱۹۴ بررسی علم دینی بر اساس غاییت علوم	بررسی علم دینی بر اساس غاییت علوم
۱۹۵ ارزیابی	ارزیابی

۱۹۷ گفتار دوم: بررسی علم دینی در مقام اثبات (تکون تاریخی علوم)	گفتار دوم: بررسی علم دینی در مقام اثبات (تکون تاریخی علوم)
۱۹۹ ارزیابی	ارزیابی

۲۰۰ چگونگی تاثیر مبانی فلسفی در علوم تحریبی	چگونگی تاثیر مبانی فلسفی در علوم تحریبی
۲۰۲ ارزیابی	ارزیابی

۲۰۴ گفتار سوم: تفسیر دیگری از علم دینی	گفتار سوم: تفسیر دیگری از علم دینی
۲۰۶ ارزیابی	ارزیابی

فصل دوم: مصطفی ملکیان و انکار علم دینی

۲۰۹ استدلال اول: مراحل سه گانه پژوهش علمی	استدلال اول: مراحل سه گانه پژوهش علمی
۲۱۰ ارزیابی	ارزیابی

۲۱۱ استدلال دوم: ناتمامی مقدمات اسلامی سازی علوم انسانی	استدلال دوم: ناتمامی مقدمات اسلامی سازی علوم انسانی
۲۱۲ ارزیابی	ارزیابی

۲۱۴ استدلال سوم: نادرستی پیش‌فرض انگاری متون مقدس	استدلال سوم: نادرستی پیش‌فرض انگاری متون مقدس
-----	---	---

۲۱۶	خلاصه نقد
۲۱۷	ارزیابی
۲۲۲	فصل سوم: علی پایا و دوگانگی علوم طبیعی و علوم انسانی در مساله علم دینی
۲۲۳	گفتار اول: مبادی و مقدمات
۲۲۳	۱. رئالیسم انتقادی و ویژگی‌های آن
۲۲۳	۱-۱. تحول معرفت
۲۲۶	۲-۱. فرض نامتناهی بودن واقعیت و نامعتبر بودن معرفت
۲۲۶	ارزیابی
۲۲۸	۲-۲. ابطالگرایی در علوم تجربی
۲۲۸	ارزیابی
۲۲۸	۳-۱. تفاوت‌های علم و تکنولوژی
۲۲۹	ارزیابی
۲۲۹	۱. مقایسه علم و تکنولوژی در رفع نیازهای معرفتی و معیشتی انسان
۲۳۰	۲. تفاوت علم و تکنولوژی از جهت شمول و عدم شمول
۲۳۰	۳. تفاوت علم و تکنولوژی از جهت نسبت آنها با ارزش‌های فرهنگی و دینی
۲۳۰	(الف) از جهت هدف
۲۳۱	(ب) از جهت کارکرد و پیامد
۲۳۲	۴. تفاوت علم و تکنولوژی از جهت تاثیرپذیری از ارزش‌های فرهنگی
۲۳۲	فاعلیت خدای متعال و انسان در علم
۲۳۳	فاعلیت خداوند و انسان در تکنولوژی
۲۳۵	نتیجه
۲۳۵	گفتار دوم: تبیین و نقد ادله ناممکن یا نامطلوب بودن علم دینی
۲۳۵	۱. تعلق ناپذیری علم
۲۳۶	ارزیابی
۲۳۶	۲. تضعیف شان معرفت بخشی گزاره‌های علمی
۲۳۷	ارزیابی
۲۳۷	۳. نقد دینی سازی فرضیه‌های علمی

۲۳۸ ارزیابی
۲۳۹ ۴. تغییرپذیری نظریه‌های علمی و آسیب‌پذیری دین
۲۴۰ ارزیابی
۲۴۲ ۵. تاثیر کلی و اجمالی دیدگاه‌های متفاہیکی در علوم تجربی
۲۴۳ ارزیابی
۲۴۶ گفتار سوم: علم دینی و بومی در مورد علوم انسانی و اجتماعی
۲۴۸ خلاصه نظریه
۲۴۸ ارزیابی
۲۴۸ ۱. حکایات تبیین و پیش‌بینی در علم
۲۴۹ ۲. تاثیر یا عدم تاثیر عوامل فرهنگی بر علم و تکنولوژی
۲۵۱ ۳. رابطه تکنولوژی با علوم طبیعی و انسانی

نقش دین در دیدگاه‌های طرفداران علم دینی

۲۵۵ فصل اول: سعیدزیبا کلام، امکان علم دینی
۲۵۵ مقدمه
۲۵۶ عوامل مؤثر در فرضیه‌ها و آزمون‌های علم
۲۵۸ نقش دین در علوم انسانی و اجتماعی
۲۶۰ ارزیابی
۲۶۳ فصل دوم: مهدی‌گلشنی و ضرورت و راهکار علم دینی
۲۶۳ گفتار اول: مباحث مقدماتی
۲۶۳ ۱. سیر تحول رابطه علم و دین
۲۶۴ ۱-۱. صبغه دینی علم در جهان اسلام و در آغاز شکل گیری علم در عصر جدید
۲۶۴ ۱-۲. جدایی علم از دین و فلسفه در غرب
۲۶۵ ۱-۳. توجه مجدد به نقش متفاہیک در علم
۲۶۵ ۲. تعریف‌ها و تلقی‌های مختلف از علم دینی

۱۳* فهرست مطالب

۲۶۷.....	تعریف مختار
۲۶۸.....	۳. قلمرو علم دینی: علوم طبیعی و انسانی
۲۶۹.....	ارزیابی
۲۷۱.....	گفتار دوم: دلایل و شواهد
۲۷۱.....	۱. سخنان فلاسفه علم و دانشمندان
۲۷۲.....	۲. مبانی متافیزیکی علوم (تعییر و تعمیم داده‌های خام حسی)
۲۷۳.....	ارزیابی
۲۷۳.....	۳. تأثیر جهان‌بینی دانشمندان در انگیزه‌های علمی آنان و گزینش نظریه‌ها
۲۷۴.....	ارزیابی
۲۷۵.....	۴. کدت‌های مشاهده ناپذیر
۲۷۶.....	ارزیابی
۲۷۶.....	۵. تقسیم‌های فلسفی داده‌های تجربی
۲۷۸.....	ارزیابی
۲۷۹.....	۶. نقش جهان‌بینی در جهان‌گیری‌ها و کاربردهای علم
۲۸۰.....	۷. مؤیدات و شواهدی دیگر
۲۸۳.....	حاصل دیدگاه و ارزیابی نهایی
۲۸۵.....	فصل سوم: خسرو باقی و امکان علم دینی در قلمرو علوم انسانی
۲۸۵.....	گفتار اول: چیستی علم
۲۸۵.....	۱. رویکرد پوزیتیویستی در علم
۲۸۶.....	ویژگی‌های عمدۀ اثبات‌گرایی
۲۸۶.....	۱- انفکاک علم و متافیزیک
۲۸۶.....	۲- انفکاک مشاهده و نظریه (تقدم مشاهده بر نظریه)
۲۸۷.....	۳- انفکاک امر واقع از ارزش
۲۸۷.....	۴- انفکاک حوزه‌های کشف و داوری
۲۸۷.....	۲. رویکرد پسا اثبات‌گرایی در علم
۲۸۷.....	۱- درهم تنیدگی علم و متافیزیک و تأثیر متافیزیک بر علم
۲۸۹.....	۲- درهم تنیدگی مشاهده و نظریه
۲۹۰.....	۳- عدم تعیین نظریه توسط مشاهده و آزمون

۲۹۱	۴-۲. درهم تنیدگی علم و ارزش
۲۹۲	گفتار دوم: چیستی و قلمرو دین
۲۹۲	۱. نظریه دایرة المعارفی دین
۲۹۴	نقد نظریه دایرة المعارفی دین
۲۹۴	نقد اول
۲۹۵	ارزیابی
۲۹۶	نقد دوم
۲۹۶	ارزیابی
۲۹۸	ادله های نظریه دایرة المعارفی دین
۲۹۹	۲. نظریه گزینده کویی درباره دین
۳۰۰	گفتار سوم: معناداری یا بی معنایی علم دینی
۳۰۰	۱. وحدتگرایی معرفت شناختی و بی معنا بودن علم دینی
۳۰۱	الف) اثباتگرایی منخلی رسانی معنایی علم دینی
۳۰۲	ب) پراغماتیسم و بی معنایی علم دینی
۳۰۴	۲. کثرتگرایی تبایینی و بی معنایی علم دینی
۳۰۵	۳. کثرتگرایی تداخلی و معناداری علم دینی
۳۰۷	گفتار چهارم: رویکردهای مختلف در علم دینی
۳۰۷	۱. رویکرد استنباطی در علم دینی
۳۰۷	نقد
۳۰۸	ارزیابی
۳۰۹	۲. رویکرد تهذیب و تکمیل علوم موجود
۳۱۲	نقد
۳۱۴	ارزیابی
۳۱۶	۳. رویکرد تاسیسی در علم دینی
۳۱۶	امکان و فرایند علم دینی
۳۱۷	توجیه علم شناختی علم دینی
۳۱۸	حل یک مشکل
۳۱۹	توجیه دین شناختی علم دینی

۳۲۰.....	ارزیابی
۳۲۵.....	فصل چهارم: تاسیس علم دینی از دیدگاه فرهنگستان علوم اسلامی
۳۲۵.....	مقدمه
۳۲۶.....	گفتار اول: علم دینی و ولایت الهی
۳۲۱.....	خلاصه
۳۲۲.....	ارزیابی
۳۲۲.....	حضور، انکشاف و انطباق در علم
۳۲۴.....	مکان تطابق ذهن و عین
۳۲۵.....	اثبات مطابقت ذهن با عین
۳۲۶.....	معناداری علم دینی بر مبنای انکشاف و مطابقت
۳۲۸.....	علم، اختیار و اراده
۳۲۸.....	ارزیابی
۳۴۲.....	حق و باطل در اختیزه و ادحیخته
۳۴۳.....	گفتار دوم: دین ولایی یا ولایت دینی
۳۴۵.....	حاصل دیدگاه
۳۴۵.....	ارزیابی
۳۴۵.....	دین در لغت
۳۴۶.....	دین در قرآن کریم و روایات
۳۵۱.....	نقش ولایت الهی در علم دینی
۳۵۳.....	گفتار سوم: روش‌شناسی علم دینی
۳۵۶.....	حاصل دیدگاه
۳۵۷.....	ارزیابی
۳۵۸.....	(الف) ناسازگاری درونی
۳۵۹.....	(ب) حجت شرعی عقل از منظر عقل
۳۶۰.....	(ج) حجت شرعی عقل از دیدگاه قرآن کریم
۳۶۳.....	(د) حجت شرعی عقل در روایات
۳۶۹.....	نتیجه
۳۶۹.....	روش فقاهتی در علوم دینی

۳۷۱.....	فصل پنجم: سید حسین نصر و علم قدسی و دینی
۳۷۲.....	گفتار اول: جایگاه قداست در علوم سنتی و جدید
۳۷۲.....	۱. علم مقدس
۳۷۳.....	۲. جدایی علم جدید از امر قدسی
۳۷۴.....	۳. امر قدسی، عنصر کانونی در علوم سنتی
۳۷۵.....	اشکال
۳۷۵.....	پاسخ
۳۷۶.....	اشکالا
۳۷۶.....	پاسخ
۳۷۸.....	ارزیابی
۳۸۰.....	۴. عقل شهودی و حقل استدلالی
۳۸۲.....	ارزیابی
۳۸۴.....	گفتار دوم: بررسی انتقادی علم جدید؛ پی آمدها و بحران‌ها
۳۸۴.....	(الف) لزوم رویکرد انتقادی به علم و فناوری
۳۸۶.....	(ب) وجود انتقادی علم و فناوری جدید
۳۸۶.....	۱. نقد غایی و هدفی
۳۸۷.....	۲. شالوده‌های فلسفی علم جدید
۳۸۷.....	۳. نفی منبع وحیانی شناخت
۳۸۸.....	۴. علم جدید و بحران اخلاقی
۳۹۰.....	۵. تضعیف باورهای دینی
۳۹۱.....	۶. انهدام علم فرجامین به حق و محرومیت از علم به کل واقعیت مطلق
۳۹۲.....	۷. خسارت‌های مادی و معیشتی
۳۹۴.....	ارزیابی
۳۹۴.....	۱. ناسازگاری درونی
۳۹۵.....	۲. تفكیک نقد علم و فناوری جدید از نقد مدرنیته
۳۹۷.....	۳. خط‌آپذیری و تکامل‌آپذیری علم و فناوری
۳۹۸.....	گفتار سوم: راه کار تاسیس علم دینی اسلامی

۳۹۹	۱. کشف و تدوین جهان بینی اسلامی به عنوان شالوده‌ای برای علوم
۴۰۰	۲. احیای علوم اسلامی سنتی
۴۰۰	۳. تافقیق علم با اخلاق
۴۰۰	۴. درباره فناوری
۴۰۲	ارزیابی
۴۰۵	فصل ششم: علم دینی از دیدگاه آیت الله جوادی آملی
۴۰۵	گفتار اول: چیستی و امکان علم دینی
۴۰۵	۱. معایب علوم تجربی موجود
۴۰۷	۲. سلطی نگری در اسلامی کردن علوم
۴۰۷	۳. معنا و ملاک علم دین
۴۰۹	۴. امکان علم دینی
۴۱۲	دفع یک توهمند
۴۱۲	گفتار دوم: مبنای معرفت شناختی علم دینی
۴۱۲	۱. چیستی و کاربردهای عقل
۴۱۳	۲. علم روان‌شناختی (قطع قطاع)
۴۱۴	۳. مراتب علم
۴۱۴	۴. رئالیسم و واقع‌گرایی
۴۱۵	۵. علوم تجربی و افاده اطمینان عقلایی
۴۱۶	۶. شاخه‌های علوم
۴۱۶	۷. رابطه علم و الهیات (فلسفه)
۴۱۷	ارزیابی
۴۱۸	گفتار سوم: مبنای دین‌شناختی علم دینی
۴۱۸	چیستی دین
۴۱۹	ارزیابی
۴۲۰	۲. بعد هستی‌شناختی و معرفت‌شناختی دین
۴۲۱	قلمر و دین (دین و علم)

۴۲۵ ارزیابی
۴۲۵ ۱. ملاحظات ابتدایی
۴۲۶ ۲. نقد استدلال عقلی
۴۲۶ ۳. قلمرو وحی از منظر برهان عقلی
۴۲۷ ۴. قلمرو وحی از منظر دلایل وحیانی
۴۲۹ ۵. بررسی دلایل نقلی
۴۳۴ تحقیقی از آیت الله شعرانی
۴۳۵ نتیجه
۴۳۵ آیات فرروایات مربوط به پدیده‌های طبیعی
۴۳۷ گفتار چهارم: منای اصولی و فقهاتی علم دینی
۴۳۷ حجت شرعی عقل و علم
۴۴۰ ارزیابی
۴۴۸ گفتار پنجم: شاخص‌ها و راه کارهای دینی سازی علوم
۴۴۹ الف) شاخص‌های علم دینی
۴۴۹ ۱. شاخص جهان‌بینی الهی و توحیدی
۴۵۰ ۲. حجت شرعی علوم
۴۵۰ ۳. استناد به دلایل نقلی معتبر
۴۵۱ ۴. تعمیم دین به عالم تکوین
۴۵۱ ب) راه کارهای دینی سازی علوم
۴۵۵ ارزیابی
۴۵۶ گفتار ششم: آیا علم هویت دینی دارد؟
۴۵۶ الف) دینی بودن هویت علم
۴۵۷ ب) امکان الهی و الحادی بودن علم
۴۵۸ ارزیابی
۴۶۰ فصل هفتم: علم دینی بر شالوده جهان‌ینی دینی (دیدگاه برگزین)
۴۶۰ مقدمه
۴۶۱ چیستی و اقسام علم

۴۶۳.....	چیستی دین
۴۶۴.....	علم دینی
۴۶۵.....	پیوند دین با علم به معنای کمال نفسانی
۴۶۶.....	تصویف رشته‌های علمی به دینی و غیر دینی
۴۶۹.....	بیان دیگر در ملاک و اقسام علم دینی
۴۷۱.....	تعیین محل بحث
۴۷۲.....	امکان علم دینی از حیث موضوع، روش و غایت علوم
۴۷۲.....	(الف) موضوع علم
۴۷۳.....	(ب) روش علوم
۴۷۴.....	(ج) غایت و هدف علم
۴۷۴.....	تأثیر جهان‌بینی عالم در ترویج علم
۴۷۶.....	تفاوت علوم انسانی با علوم طبیعی
۴۷۸.....	موافقت یا عدم مخالفت با آموزه‌های دین
۴۷۹.....	ارزیابی
۴۸۱.....	کتابنامه
۴۸۸.....	نهايه آيات
۴۹۳.....	نهايه روایات
۴۹۵.....	نهايه موضوعات
۵۰۷.....	نهايه اعلام
۵۱۱.....	نهايه کتابها
۵۱۵.....	نهايه مکانها
۵۱۶.....	نهايه اديان، مذاهب و مکاتب

پیش‌گفتار

پیشینه و انگیزه طرح مساله علم دینی

بحث از رابطه دانش بشری با دین از دغدغه‌های مشترک و دیرینه عالمان متدين و دین داران عالم بوده است. به تناسب نوع دانش بشری که در هر عصر مورد توجه بوده، یا به دلیل تخصص عالمان که به این مبحث توجه کرده‌اند، این مساله در هر برهه‌ای از زمان شکل خاصی به خود گرفته و تحت عنوانی خاص، مانند «رابطه عقل و دین» یا «فلسفه و دین» یا «علم و دین» مطرح شده است. وجه مشترک این مباحث گوناگون این است که همه می‌خواهند بدانند میان دانشی که متشا آسمانی و الفی دارد و از راه وحی و الهام به اولیای الهی به دست بشر می‌رسد با دانش‌هایی که ریشه در فهم عادی بشر دارند و از محاری ادراکی عمومی (عقل و تجربه حسی) به دست می‌آیند چه نسبتی وجود دارند؟ این مساله متمامی جدی‌تر می‌شود و به صورت یک معضل رخ می‌نماید که میان معرفت دینی با معرفت بشری نیز سر یک مساله اختلاف نظر بروز کند و هر یک پاسخی متفاوت برای آن پیش نهد.

اکنون پیشینه و انگیزه طرح مسأله علم دین را در جهان غرب و جهان اسلام و در ایران

بررسی می‌کنیم.

۱. در جهان غرب

در جهان غرب با تحولاتی که از دوره رنسانس شروع شد ربه شکل گیری تمدن جدید و مدرنیته انجامید، جریان علم سعی کرد به تدریج جایگزین جریان دین شود. البته این واقعه به صورت تدریجی و طی چند قرن رخ داد. بسیاری از پیشگامان علم جدید همچون رابرт بویل، نیوتون و لایب نیتس نه تنها بین علم و دین تعارضی نمی‌دیدند، بلکه اساساً نظریات جدید عالمی خود را به گونه‌ای مطرح می‌کردند که -لاقل از نظر خود- به تقویت نگاه دینی به عالم مسخر

شود.^۱ اما از طرفی ضعف تفکر فلسفی که از ابتدای رنسانس دامنگیر تفکر جدید شده بود و نیز ضعف کلیسا در مواجهه معقول و عمیق با پیشرفت‌های علمی و از طرف دیگر نقش آفرینی علوم جدید در دست یابی روز افزون به تکنولوژی که روال زندگی دنیوی را تسهیل می‌کرد، به شکل گیری جریان «علم زدگی» (سایتیسم) انجامید و روز به روز عرصه را بردین و دین داران تنگ‌تر می‌کرد. اما از آن‌جا که علم جدید از عهده پاسخ‌گویی به پاره‌ای از نیازهای مهم انسان برآمده و بلکه خود مشکلات جدیدی را در عرصه حیات انسانی پدید آورد، امروزه شاهد نوعی بازگشت به دین هستیم.

در قرن هجده و نوزده میلادی دانشمندان بسیاری معتقد شدند که همه مشکلات بشر با سر انگشت علم گشوده خواهد شد، ولی تجربه خلاف آن را ثابت کرد. امروز، دیگر اندیشمندی یافت نمی‌شود که باز انسان را انوعی ایمان و لوایمان غیر مذهبی که به هر حال امری ماوراء علم است انکار نماید. برتراند راسل با آن که گرایش‌های مادی دارد اعتراف می‌کند که: کاری که منظور آن فقط درآمد باشد، تیجه مفهومی بار نخواهد آورد. برای چنین نتیجه‌ای باید کاری پیشه کرد که در آن ایمان به یک قدر، به یک مردم، به یک غایت نهفته باشد.^۲

جورج سارتون، دانشمند مشهور جهان و نویسنده کتاب معروف «تاریخ علم» در کتاب «شش بال» درباره نیاز انسان به مثلث هنر و دین و علم گفته است. «هنر، زیبایی را آشکار می‌سازد و همین جهت مایه شادی زندگی می‌شود. دین محبت می‌آورد و موسیقی زندگی است. علم با حق و راستی و عقل سروکار دارد و مایه هوشیاری نوع بشر می‌شود. به هرمه اینها نیازمندیم، علم برای زندگی لازم است ولی هرگز به تنها بی کافی نیست». ^۳

۱. رابرت بویل، علم را یک رسالت دینی می‌دانست که عبارت است از باز نمودن اسرار صنعت بدیعی که خداوند، جهان پدید آورده است (ایان باربور، علم و دین، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی، ص ۴۵). نیون در مقدمه کتاب معروف Principia موضعی می‌داند که اساساً این کتاب را به عنوان برهانی بر وجود خدا نوشته است. وی در زمان خود، نه تنها به عنوان یک فیزیکدان، بلکه به عنوان یک متكلّم و الهی دان شناخته می‌شد (همان، ص ۴۹ و ۵۳ و ۵۹). لایب نیتس معتقد بود که مادر علوم است که قدرت، حکمت و نیکی خداوند را می‌بنیم (مهدی گلشنی، از علم سکولار تا علم دینی، ص ۱۹).

۲. انسان و ایمان، ص ۳۰-۳۱؛ مجموعه آثار شهید مطهری، ج ۲، ص ۳۷-۳۸، به نقل از زناشویی و اخلاق، برتراند راسل.

۳. همان، ص ۳۲-۳۳؛ همان، ج ۲، ص ۳۸-۳۹، به نقل از شیش بال، ص ۳۰۵.

امروز غالباً دریافته‌اند که سایتیسم (علم گرایی محض) و تربیت علمی خالص، از ساختن انسان تمام ناتوان است. تربیت علمی خالص نیمه انسان می‌سازد نه انسان تمام (محصول این تربیت، ماده خام انسان است نه انسان ساخته‌شده)، انسان توانا و قدرتمند می‌سازد نه انسان بافضلیت، انسان تک ساحتی می‌سازد نه انسان چند ساحتی.^۱

لذا مقاله علم دینی فقط در جهان اسلام مطرح نبوده است. در جهان مسیحیت نیز در چند دهه اخیر این مساله با قوت موردن بحث قرار گرفته است و حتی در این خصوص کنفرانس‌هایی برگزار شده است... امروزه اصطلاح theistic science در معابد فرهنگی غرب اصطلاح جا افتد ای است.^۲

۲. در جهان اسلام

ورود علم جدید به کشورهای اسلامی وضع دیگری داشت. تفوق تکنولوژی و نظامی غربیان به هنگام مواجهه با شرقیان ای احساس ذلت و عقب ماندگی را به شرقیان القا کرد و برخی از شخصیت‌های مشرق زمین در برابر عظمت مادی غرب دچار خود باختگی شدند و علم جدید را زاده فرهنگ جدید - آن هم فرهنگ بی دینه - انسانی و با اصرار بر ورود علم، خواسته یا ناخواسته بر ورود فرهنگ جدید نیز اصرار و زیدند. لذا ورود علم غربی از ابتدا نه در بستری طبیعی، بلکه در وضعیت تحملی به جوامع شرقی رخ داد. عده‌ای برای تحصیل این علم راهی دیار فرنگ شدند و چنان شیفته این علم گردیدند که از ابتدا به جای این نه این علم را به تدریج در نظام آموزشی موجود تزریق کنند، از اساس نظام آموزشی موجود مكتب خانه‌ها و حوزه‌های علمیه - را مورد بی‌اعتنایی قرار دادند و نظام آموزشی کاملاً جدیدی تاسیس نکردند. البته افراط و تفریط‌های پاره‌ای از دست‌اندرکاران نظام آموزش قبلی نیز در وقوع این امر بی‌تأثیر نبود به تدریج در اغلب کشورهای اسلامی دو نظام آموزشی پدید آمد: یکی نظام آموزش سنتی که توسط رهبران دینی جوامع اسلامی مدیریت می‌شد و دیگری نظام آموزشی مدرن.^۳ خالبنا توسط حکومت‌ها - که عمدتاً تحت سلطه مستقیم یا غیر مستقیم کشورهای غربی بودند - تاسیس و

۱. انسان و ایمان، ص ۲۵-۲۶؛ مجموعه آثار شهید مطهری، ج ۲، ص ۳۴.

۲. از علم سکولار تا علم دینی، ص ۱۴۷.

اداره می گردید. بدین ترتیب چالشی که در غرب طی چند قرن بین علم و دین رخ داده بود، در کشورهای اسلامی در کمتر از چند دهه تحقق یافت. پیروان علوم جدید، به تبع فضای پوزیتویستی غربی، علوم سنتی و نظام آموزشی سنتی را غیر علمی خواندند و آن را نماد «دین» و خود را نماد «علم» معرفی کردند و اغلب تحصیل کردگان نظام سنتی نیز به این ادبیات تن دادند و تقابل پیروان علوم جدید و پیروان علوم سنتی به عنوان تعارضات علم و دین در جامعه مطرح شد.

با این حال، از همان اوان ورود علوم جدید به جهان اسلام، عده‌ای در صدد آشتی دادن این دو عرصه برآمدند. برخی از اینان که هم دغدغه حفظ زندگی دینی را داشتند و هم خواهان دست یابی به پیشرفت‌های علمی بودند، توصیه‌های کلی دین به علم آموزی را منطبق با تعلم و تعلیم علوم جدید دانسته، تهاهنگام مواجهه با تعارضات صریح آموزه‌های دین با علوم جدید، به چاره جویی می‌پرداختند. اما به تاریخ درین کسانی که در نظام آموزشی جدید تحصیل می‌کردند، تحت تاثیر علم جدید و پرایه‌های فرهنگی و فلسفی آن، نسل جدیدی پدید آمد که پای بندی سابق را به آموزه‌های دینی نداشت، لذا عده‌ای به این فکر افتادند که با مشکل به نحو عمیق تری برخورد کنند، به گونه‌ای که هم علوم غری را بسیرند و هم از آفات آن برحدزرا بشنند. تفکر «اسلامی کردن علوم» زایده چنین نظر و تصمیمی است.^۱

ابوالاعلی مودودی را نخستین شخصیتی دانسته‌اند که مساله اسلامی کردن دانشگاه و اسلامی کردن دانش را در دهه ۱۹۳۰ م مطرح کرد و گفت: یک دانشگاه با هر موسسه آموزشی دیگر، باید تابع هویت فرهنگی باشد و فرهنگی را که به آن معتقد است منسخ کند... هر موسسه، برنامه آموزشی خود را بر طبق ایدئولوژی و فرهنگی که به آن متعهد است منسخ کند؟ هر موسسه، برنامه است که آیا دانشگاه اسلامی تاسیس شده است که از فرهنگ اسلامی حمایت کند؟^۲ وی هم چنین درباره مطرح کردن مساله اسلامی کردن دانش‌ها گفته است: «موقع آن است که مسلمانان از نظام قدیمی و کهنه آموزش و نیز از نظام جدید سکولار رهایی یابند و یک نظام جداگانه آموزشی برای خودشان بنا کنند که سرشت آن تا آن جا که ممکن است جدید باشد و بهترین

۱. معنا و راهکارهای تحقق علم دینی، ص ۴-۲.

۲. از علم سکولار تا علم دینی، ص ۱۴۵.

استفاده را از علم و فتون جدید بکند، ولی جهت گیری اسلامی آن رقیق شده باشد. این طرح را کسانی می‌توانند اجرا کنند که نه تنها به اسلام وقوف کامل دارند، بلکه به ایمان و اعتقاد راسخ نیز مجهر هستند.^۱

در سال‌های بعد در جهان اسلام گردهمایی‌هایی در زمینه علم دینی تشکیل شده که از جمله آنها می‌توان این موارد را نام برد:

.. در بهار ۱۳۵۶ (آوریل ۱۹۷۷) اولین کنفرانس بین المللی آموزش و پرورش اسلامی در مکه معظمه با شرکت ۳۱۲ نفر از اندیشمندان جهان اسلام تشکیل شد و در آن اسلامی کردن رشته‌های خلیف دانش مطرح گردید.^۲

.. در سال ۱۳۶۱ (۱۹۸۲م) سمینار بین المللی اسلامی کردن دانش در اسلام آباد پاکستان برگزار شد.

.. در تابستان ۱۳۶۳ (۱۹۸۴م) دکتر اسماعیل فاروقی، رئیس موسسه بین المللی اندیشه اسلامی (در آمریکا) کنفرانس بین المللی اسلامی کرد و رشته‌های دانش را در مالزی به راه انداخت. از رخداد دیگر در این زمینه تأسیس دانشگاه اسلامی و نشر کتاب و انتشار مقالات است. از اوایل دهه ۱۳۶۰ تعدادی دانشگاه بین المللی اسلامی در کشورهای اسلامی مانند پاکستان، مالزی، الجزایر، آمریکا و انگلیس تأسیس شده است و در سنت‌های تعدادی مجله علمی در این زمینه دست به فعالیت زده و کتاب‌های بسیاری نیز منتشر شده است.

۳. در ایران

مساله علمی شدن نظام آموزشی و به طور خاص اسلامی شدن دانشگاه‌ها در ایران، به دوران پس از انقلاب اسلامی باز می‌گردد. نخستین بار در اسفند ۱۳۵۷ درباره انتقال به آموزش و پرورش اسلامی، سمیناری در شیراز برگزار شد که ظرف شش ماه تکرار شده و حاصل این دو سمینار

۱. از علم سکولار تا علم دینی، ص ۱۴۶.

۲. همان.

۳. همان، ص ۱۴۶-۱۴۷.

محلى، ارائه طرحی تحت عنوان «طرح کلی درباره اصول و ضوابط حاکم بر دانشگاه های اسلامی» بود. سپس در شهریور ۱۳۵۹ سمیناری در سطح ملی تحت عنوان «اولین سمینار انتقال به تعلیم و تربیت اسلامی» در تهران برگزار شد.^۱

منشا پیدایش انقلاب اسلامی توجه به این حقیقت بود که نظام رفتاری حاکم بر جامعه ایران در رمان طاغوت با مبانی نظری و عملی اسلام در تضاد بود و مظاهر فرهنگی منحط مادی و سکولار خود را برابر این جامعه تحمیل کرده بود. بر این اساس شالوده و متن انقلاب اسلامی ایران را انقلاب فرهنگی تشکیل می دهد. از این رو از همان اولین سال های پیروزی انقلاب اسلامی، مساله انقلاب فرهنگی مطرح شد و حضرت امام خمینی ره دستور دادند تا ستادی به نام «ستاند انقلاب فرهنگی» به منظور برآمده ریزی و هدایت این مهم تشکیل شود. یکی از مسائلی که این ستاد بر اهمیت آن وقف شد و برای آن تصمیم گیری کرد، اسلامی شدن دانشگاهها بود.

ابهامی که در مفهوم اسلامی شدن دانشگاهها وجود داشت موجب برداشت های مختلف و ارائه راه کارهای گوناگون شد که اسانی نا آگاهانه یا متعمدانه، ساده انگارانه با مساله برخورد می کردند و اسلامی سازی دانشگاه ها را در ساخت مسجد، برگزاری نماز جماعت، برپایی مراسم عزاداری و مانند آن خلاصه می کردند و از طرف دیگر کسانی که به مسائل اشراف داشتند و نیازهای جامعه را در کم می کردند، راه حل مشکلات دانشگاهها و جامعه را در این گونه اقدامات صوری و شکلی نمی دیدند. آنان معتقد بودند: منظور از این نه دانشگاه ها اسلامی می شود این است که آموزه های دانشگاه و تربیت دانشگاهی بر اساس باورها و ارزش های اسلامی باشد.^۲ یعنی شیوه کار در دانشگاه و روند فعالیت تحقیقی و علمی در مراکز تحقیقی به کوچه ای باشد که تحصیل کرده دانشگاهی ما توان اثبات حقایق اسلامی و ابطال نظریات مخالف اسلام را داشته باشد، نه این که چنان پژوهش یابد که از آغاز، فکر او با فرهنگ غیر اسلامی عجین گردد و آنها را به مثابه

۱. از علم سکولار تا علم دینی، ص ۱۴۷.

۲. این ستاد بعد از تغییر ساختار به شورای عالی انقلاب فرهنگی تبدیل شد.

۳. رایطه علم و دین، ص ۱۶-۲۲.

حقایق مسلم پذیرد و در نتیجه نتواند از عقاید و ارزش‌های خود دفاع کند.^۱

طی دو دهه از انقلاب، کار جدی و اساسی به صورت تاثیر گذار از سوی جریان‌ها و موسساتی که فضای مدیریت علمی و فرهنگی جامعه دینی را به دست گرفته بودند مشاهده نشد؛ به جز تولید و عرضه متون درسی در حوزه علوم تخصصی انسانی با پسوند اسلامی، تا این که در دهه سوم انقلاب، مقام معظم رهبری در پاسخ نامه جمعی از نخبگان حوزوی مساله تولید علم دینی و جنش نرم افزاری و مهندسی تمدن اسلامی را مورد تاکید مضاعف قرار دادند. به دنبال چنین حرکتی از سوی رهبری، که از حمایت سیاسی و فرهنگی برخوردار شد، از سوی برخی مراکز علمی مانند: معاونت پژوهشی حوزه علمیه قم، دفتر همکاری حوزه و دانشگاه، دانشگاه باقر العلوم علیله، معاونت پژوهشی دفتر تبلیغات، موسسه امام خمینی رهنما، دفتر فرهنگستان علوم اسلامی و... همایش‌های علمی و کرسی‌های نقد و نظریه پردازی در این باره برگزار شد و کتاب‌هایی نیز منتشر گردید. مقالات متعددی نیز در مجلات: ذهن، قبسات، حوزه و دانشگاه، کتاب نقد، رواق اندیشه و... چاپ گردیده است.

این جانب در ادامه دروس کلام جدید که از او سلط داده ۷۰ هجری شمسی در مدرسه فیضیه قم آغاز و تا سال ۹۵ ادامه یافت، طی رسانه درسی (۹۴ - ۹۵ و ۹۵ - ۹۶) به بررسی «علم دینی» پرداختم. این بحث‌ها پس از ویرایش و بازنگری‌های لازم در اثر حاضر تدوین گردیده است.

مباحث کتاب از سه بخش تشکیل شده است: بخش اول به تعریف و تبیین علم، دین و علم دینی می‌پردازد. در بخش دوم دیدگاه‌های ناممکن انگاری علم دینی بررسی شاهد است، و بخش سوم به تبیین و بررسی مهم‌ترین نظریه‌های طوفاران علم دینی پرداخته که فصل باتس از، نظریه مورد قبول نگارنده را دربر دارد.

امید آن که این اثر بتواند، نقشی هر چند اندک در تبیین این مسئله مهم ایفا نماید و برای مخاطبان آن که علاقمندان و پژوهشگران ارجمند مسئله علم دینی اند، به ویژه طلاب و دانشجویان گرامی، سودمند و راه‌گشا باشد. از آنجا که کار علمی یا عملی هیچ انسان غیر معمصومی، پیراسته

از نقصان و خطأ نخواهد بود، نقصان یا خطای احتمالی که به ذهن و نظر خوانندگان نقاد بررسد را با دیده مت پذیرا خواهم بود.

در پایان، به عنوان ادای وظیفه اخلاقی و انسانی، از جناب حجه الاسلام آقای حسن مجتبیزاده(دام عزّه) که در تدوین این اثر، نگارنده را یاری نمودند، صمیمانه تشکر می نمایم.

قم - حوزه علمیه

۱۳۹۷/۶/۱ ش

۱۱ ذیحجه الحرام ۱۴۳۹ق